

Odluka:

VSRH Revt 80/2003-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Revt 80/2003-2

Datum odluke: 16.03.2004

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revt 80/03-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Stanka Jesenkovića kao predsjednika vijeća, te Miljenke Vraničar, mr. Jasne Brežanski, Davorke Lukanović-Ivanišević i Nenada Perina kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Z. d.o.o. Z., kojeg zastupa punomoćnik M. G., odvjetnik u Z., protiv tuženika HRTV – Hrvatska televizija Zagreb, radi isplate 522.276,02 kn, odlučujući o reviziji tuženice protiv dijela presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 1997. godine, poslovni br. Pž 1473/97 (u izreci pod I), kojim je potvrđena djelomično presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 15. studenog 1996. godine, poslovni br. P 15256/94, u sjednici vijeća održanoj dana 16. ožujka 2004. godine,

p r e s u d i o j e:

Odbija se revizija tuženice kao neosnovana.

Obrazloženje

Drugostupanjskom presudom je odlučeno:

"I. Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj IX P-15256/94 od 15. studenog 1996. godine u dijelu u kojem je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 575.686,54 kn i tražbine tuženika prema tužitelju u iznosu od 215.159,43, u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da plati tužitelju iznos od 360.527,11 kn, te zakonske

zatezne kamate na svotu od 49.121,55 kn počev od 14. svibnja 1995. pa do isplate, kao i u odluci o parničnom trošku.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj IX P-15256/94 od 15. studenog 1996. godine u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da plati tužitelju zakonsku zateznu kamatu na iznos od 311.405,56 kn i sudi.

Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom da mu tuženik plati zakonsku zateznu kamatu na svotu od 311.405,56 kn počev od 14. svibnja 1995. godine pa do isplate."

Protiv dijela te presude kojim je potvrđena prvostupanjska presuda (u izreci pod I), reviziju je izjavila tuženica zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se u pobijanom dijelu navedena presuda preinači.

Odgovor na reviziju nije podnesen, a Državni odvjetnik Republike Hrvatske se nije izjasnio o reviziji.

Revizija nije osnovana.

U ovom predmetu tužitelj svoj zahtjev temelji na činjenici da je tuženik veći broj svojih novčanih obveza prema tužitelju (ukupno 251 račun) tijekom 1991., 1992. i 1993. godine ispunjavao sa zakašnjenjem i to u iznosu koji je uvijek odgovarao samo iznosu glavnice.

Nižestupanjski sudovi su primjenom odredbe čl. 313. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO), na temelju nalaza i mišljenja vještaka, utvrdili visinu preostalog neispunjenog dijela novčane obveze tuženika koja se sastoji od: iznosa glavnice (49.121,55 kn), zakonskih zateznih kamata na taj iznos obračunatih u apsolutnom iznosu do dana 14. svibnja 1995. godine i kamata na iznos glavnice od 49.121,55 kn od 14. svibnja 1995. godine do isplate. Nakon prebijanja sa dospelim potraživanjem tuženice prema tužitelju nižestupanjski sudovi prihvaćaju dio tužbenog zahtjeva u visini kako je to navedeno u pobijanoj presudi u odnosu na preostali dio glavnice i kamata.

Revident u reviziji prigovara samo u odnosu na visinu

potraživanja tužitelja i u tom pravcu stavlja dva osnovna prigovora:

- smatra da je pogrešno primijenjena odredba čl. 313. ZOO, jer je ta odredba dispozitivne prirode, pa nije bilo mjesta primjeni te zakonske odredbe s obzirom da je tužitelj pristao da iznosi koji su plaćeni sa zakašnjenjem budu uračunati samo kao isplata glavnice,

- postavlja pitanje "da li se kamate mogu obračunati u apsolutnom iznosu za određeno vremensko razdoblje" i smatra da "ako bi se moglo onda na tu kamatu svakako ne može teći procesna kamata".

Prije svega, prema odredbi čl. 313. ZOO ako dužnik pored glavnice duuguje i kamate i troškove uračunavanje se vrši tako što se prvo otplaćuju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.

U odnosu na prvi revizijski prigovor treba reći da u postupku pred nižestupanskim sudovima nije utvrđeno da bi tužitelj prihvatio isplatu od tuženice kao isplatu glavnice i time se odrekao uračunavanja po odredbi čl. 313. ZOO.

S obzirom na to revizijski prigovor pogrešne primjene materijalnog prava se ne može temeljiti na drugačijem činjeničnom stanju nego je utvrđeno u postupku, a s druge strane prema odredbi čl. 385. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92 i 112/99 – dalje: ZPP) revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja – pa revizijski navodi u tom pravcu ne mogu niti biti uzeti u razmatranje.

U smislu citirane odredbe čl. 313. ZOO ako dužnik nakon isteka roka za dobrovoljno ispunjenje novčane obveze (dospijeca na plaćanje) sa zakašnjenjem plati samo glavnicu, vjerovnik ima pravo uračunavati troškove i kamate u skladu s odredbama čl. 313. ZOO, i tek eventualni ostatak uplaćenog iznosa priznati dužniku kao otplatu glavnice (glavnog duga), bez obzira na dužnikovu naznaku na uplatnici da plaća glavnicu.

Zbog toga su nižestupanski sudovi pravilno primijenili odredbu čl. 313. ZOO kad su prihvatili tužbeni zahtjev kako je to navedeno u izreci pobijane presude.

U odnosu na drugi revidentov prigovor treba dodati da se kamate za određeno vremensko razdoblje mogu utužiti i u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Međutim, procesne kamate iz čl. 279. st. 2. ZOO na dospelje zatezne kamate ne mogu se zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojeg proizlaze zatezne kamate – pa i onda kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Dakle, zatezne kamate se mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali od dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na iznos glavnog potraživanja.

Pobijanom presudom drugostupanjskog suda upravo je postupljeno u skladu s naprijed navedenim, pa prigovor

revidentice u tom pravcu nije osnovan, jer je drugostupanjski sud odlučio upravo onako kako revident smatra da je trebalo: - nije priznao niti dosudio tužitelju procesne kamate u smislu čl. 279. st. 2. ZOO na iznos neisplaćenih kamata na glavno potraživanje.

Zbog svega navedenog, a kako u postupku nije učinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 10. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, nisu ostvareni revizijski razlozi, pa je na temelju čl. 393. ZPP odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 16. ožujka 2004. godine

Predsjednik vijeća:
Stanko Jesenković, v.r.